

A LA MESA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

12 de gener del 2016

Iniciativa presentada per

El/La portaveu :

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI EI PI PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS**
Autor/a de la iniciativa : **Jaume FONT I BARCELÓ**
Càrrec de l'autor/a : **PORTAVEU TITULAR**

Tipus d'iniciativa : **PROPOSICIÓ DE LLEI**

Regulació : Articles 130 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears

Títol de la iniciativa :

**LLEI DE LA CUSTÒDIA COMPARTIDA PER A LA IGUALTAT EN LES RELACIONS FAMILIARS
DAVANT EL CESSAMENT DE LA CONVIVÈNCIA DELS PARES**

Contingut de la iniciativa :

I

La Convenció sobre els Drets del Nin, proclamada per l' Assemblea General de les Nacions Unides el 20 de novembre de 1989 i ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990, obliga als Estats a respectar el dret del nin i a mantenir relacions personals i contacte directe amb ambdós pares de forma regular, llevat que sigui contrari a l' interès superior del nin.

L' article 39 de la Constitució espanyola reconeix l' obligació dels poders públics a la protecció integral dels fills i que vetllaran pels drets dels nins. La preocupació per la protecció del menor i de la família ha estat i és una de les constants en les democràcies més avançades.

A més, l' Estatut d' Autonomia en el seu article 27 recull que és competència del Govern autonòmic la conservació, modificació i desenvolupament del Dret Civil propi de les illes Balears.

Els casos de ruptura de la convivència familiar han crescut de forma notable durant les últimes dècades, convertint-se en un dels assumptes més delicats a resoldre el de la guarda i custòdia dels fills comuns. Aquesta qüestió es troba actualment regulada per l' article 92 del Codi Civil espanyol, reformat per la llei 15/2005 de 8 de juliol que, davant la manca d' acord entre els pares, configura la guarda i custòdia compartida com excepcional, fent necessari recollir així mateix un informe favorable del Ministeri Fiscal.

L' aplicació d' aquest precepte ha suposat a la pràctica l' atorgament de la custòdia individual de forma generalitzada a la dona. No obstant això, l' evolució de la societat exigeix dotar d' una nova regulació de la custòdia compartida com règim més adequat en els casos de separació o divorci, atenent els requisits que s' estableixen a l' articulat i sempre vetllant per l' interès dels i les menors.

II

El present text legislatiu respon a una important demanda social i suposa un canvi de l' esquema tradicional en configurar la custòdia compartida en comptes de la individual com a norma preferent en els supòsits de ruptura de la convivència entre els pares i en absència del pacte de relacions familiars. Amb aquest canvi es pretén afavorir el millor interès dels fills i promoure la igualtat entre els progenitors.

La igualtat entre homes i dones en tots els àmbits de la vida és una constant en les democràcies més desenvolupades i l'objectiu primordial per a la consecució d'una societat més justa i igualitària. Són nombrosos els països europeus que han introduït a les seves legislacions la guarda i custòdia compartida per als casos de ruptura, separació o divorci.

La custòdia compartida es fonamenta en la conjugació de dos drets bàsics: d'una banda, el dret dels fills a mantenir una relació equilibrada i continuada amb ambdós pares i, de l'altra, el dret i deure dels pares a la criança i educació dels fills en l'exercici de l'autoritat familiar.

Aquesta llei recull i reforça el principi de l'interès superior dels menors en relació amb les conseqüències de la ruptura de la convivència dels seus progenitors. Un augment del seu benefici exigeix que ambdós progenitors percebin que la seva responsabilitat continua tot i la separació o el divorci i que el nou context exigeix, fins i tot, un grau més elevat de diligència en l'exercici dels seus deures amb els fills.

Les avantatges de la custòdia compartida són múltiples. Els fills mantenen els llaços d'afectivitat i una relació continuada amb ambdós pares que permet una millor acceptació de la nova situació familiar per part dels fills així com també ambdós pares s'impliquen d'una manera efectiva en tots els aspectes de la educació i desenvolupament dels seus fills. També es redueix el litigi entre els dos pares ja que l'atorgament de la custòdia només a un d'ells en moltes ocasions augmenta els conflictes per la desigualtat que genera en l'àmbit de les relacions amb els fills.

III

La llei es compon d'un total de deu articles distribuïts en sis capítols, una disposició transitòria i una final.

El Capítol I, anomenat Disposicions Generals, delimita l'objecte i la finalitat de la llei així com els drets i principis que han de valorar-se davant la ruptura de la convivència dels pares. El dret dels fills a un contacte directe i continuat amb els seus pares i el dret dels pares a la igualtat en les seves relacions amb els fills són els dos drets essencials sobre els quals es fonamenta la llei.

IV

El capítol II, El pacte de relacions familiars, atorga prioritat a la regulació de les relacions familiars a allò acordat entre els pares en el denominat pacte de relacions familiars, que regularà les qüestions principals que es deriven de la ruptura de la convivència, tant en la seva relació personal amb els fills com en l'ordre econòmic. A més es fa referència a un aspecte important com és la relació dels fills amb els germans, padrins i altres parents.

V

El capítol III, titulat Mediació Familiar, regula la possibilitat que els progenitors, d'acord comú o per decisió del jutge, acudeixin en qualsevol moment a la mediació familiar per tal de resoldre les possibles discrepàncies derivades de la ruptura. La mediació familiar és un instrument fonamental per afavorir l'acord entre els progenitors, evitar els litigis en les ruptures i fomentar l'exercici consensuat de les responsabilitats parentals després de la ruptura.

VI

En el cas que no existeixi acord entre els pares i que també hagi fracassat el procés de mediació familiar, les relacions familiars que derivin de la ruptura de la convivència hauran de regir-se per allò que dictaminin el jutge aplicant els continguts del Capítol IV de la llei.

La principal mesura que adopta la llei és considerar la custòdia compartida com el règim de custòdia que el jutge adoptarà de forma preferent atenent l'interès dels fills menors en cas que no hi hagi pacte, exceptuant aquells casos que la custòdia individual sigui la més convenient. El jutge haurà de motivar la seva decisió tenint en compte el pla de relacions familiars i els factors als que fa referència la llei, com l'edat dels fills, l'arrelament social i familiar dels fills, l'opinió dels fills, l'aptitud i la voluntat dels progenitors per assegurar l'estabilitat dels fills o les possibilitats dels pares de conciliar la seva vida familiar i laboral. La llei també estableix que, en tot acord de custòdia, excepte circumstàncies excepcionals, no se separarà els germans.

La custòdia compartida no implica necessàriament una alternança de la residència dels fills amb els seus progenitors en períodes iguals, però sí en un temps adequat pel compliment de la finalitat de la custòdia compartida. La llei estableix un marc flexible perquè el jutge pugui valorar totes les

circumstàncies que concorren en el cas concret i decideixi el règim de convivència de cada progenitor per tal d' afavorir relacions familiars adequades.

Finalment, aquest capítol fa referència a les despeses d' assistència dels fills i estableix el deure dels pares a contribuir proporcionalment als seus recursos així com, la possibilitat de que uns dels pares sol·liciti a l' altre una assignació econòmica destinada a compensar la desigualtat econòmica que produeixi la ruptura de la convivència determinada pel Jutge atenent als criteris establerts i podent ser revisats o extingits en els supòsits legalment previstos.

VII

Al Capítol V, Mesures Provisionals, es regulen les mesures que poden adoptar-se judicialment abans de dictar-se la resolució definitiva que aprovi el pacte de relacions familiars o les mesures judicials aplicables. Per a la sol·licitud d' aquestes mesures provisionals, se legitima no només als pares, sinó també als fills a càrrec majors de catorze anys i al Ministeri Fiscal en la seva funció de protecció dels menors. Pel que fa als criteris que ha de tenir en compte el Jutge, s' opta per una fórmula genèrica de remissió als criteris establerts per la llei amb la finalitat que, des d' un primer moment, s' apliquin unes mesures que s' ajustin tan com sigui possible a les que seran definitives.

VIII

La llei es dicta amb vocació d' aplicació a totes les relacions familiars en els casos de ruptura de convivència dels dos pares de manera que la revisió dels convenis reguladors i les mesures judicials adoptades segons la legislació anterior es regiran per la nova llei autonòmica. A més, es fixa un termini de caducitat d' un any des de l' entrada en vigor de la llei als efectes de seguretat jurídica quan la causa de la revisió sigui la custòdia compartida a sol·licitud d' un dels progenitors. Les disposicions addicionals relatives a especialitats processals respecten els procediments establerts per la llei d' Enjudiciament Civil i només inclouen les adaptacions necessàries al nou règim legal, substituint el concepte de conveni regulador pel pacte de relacions familiars. També s' exigeix que els pares proposin, cada un d' ells, un pla de relacions familiars.

La disposició addicional quarta, relativa als supòsits de privació de la custòdia per existència d' indicis fundats de violència domèstica o altres delictes comesos en l' àmbit familiar, estableix que la sentència absolutòria ferma dels delictes citats serà causa de revisió del règim de custòdia. La disposició derogatòria única i la disposició final primera deroga i modifica, respectivament, els preceptes de la llei relativa a parelles estables no casades que deixaran d' aplicar-se per ser substituïts pel nou règim previst a la llei, que és aplicable a les relacions familiars dels pares amb els fills independentment del règim legal de convivència dels pares.

S' inclouen també dins aquesta llei, una disposició final segona amb un mandat al Govern de les illes Balears que s' hauria de remetre al Parlament Balear d' un projecte de llei de Mediació Familiar en el termini de tres mesos des de l' entrada en vigor de la present llei.

Finalment, la disposició final tercera disposa l' entrada en vigor de la llei als tres mesos de la publicació d' aquesta al Butlletí Oficial de les Illes Balears.

CAPÍTOL 1 DISPOSICIONS GENERALS

Article 1 Objecte i finalitat

1. El present text legislatiu té per objecte regular les relacions familiars en els casos de ruptura de la convivència dels pares amb fills al seu càrrec, inclosos els supòsits de separació, nul·litat, divorci i extinció de les parelles de fet i els processos que versin sobre guarda i custòdia dels fills menors.
2. La finalitat d' aquesta llei és promoure, en els casos de ruptura de convivència dels pares, relacions continuades d' aquests amb els seus fills mitjançant una participació responsable, compartida i igualitària d' ambdós pares en la seva criança i educació en l' exercici de la seva autoritat familiar. També pretén que els fills mantinguin la relació amb els seus germans, padrins i altres parents.
3. Als efectes previstos a l' apartat anterior, es facilitarà l' acord entre els pares a través de la

mediació familiar, contemplada en aquesta llei.

Article 2 Drets i Principis

1. La ruptura de la convivència dels progenitors no afectarà als drets i obligacions propis de l' autoritat familiar.
2. Tota decisió, resolució o mesura que afecti als fills menors s' adoptarà pel benefici i interès dels mateixos.
3. En les relacions familiars derivades de la ruptura de convivència dels pares es respectaran els següents drets:
 - a) Els fills menors d' edat tindran dret a un contacte directe amb els seus pares de forma regular i a que els dos participin en el presa de decisions que afectin als seus interessos com a conseqüència de l' exercici de l' autoritat familiar.
 - b) Els pares tenen dret a la igualtat en les seves relacions familiars.
4. Abans d' adoptar qualsevol decisió, resolució o mesura que afecti a la seva persona, s' haurà d' escoltar al fill menor d' edat sempre que tingui suficient judici i, en tot cas, si és major de dotze anys.
5. Els drets anteriors s' armonitzaran d' acord amb els principis de llibertat de pacte, d' informació recíproca i de lleialtat en benefici del menor.

CAPITOL II ELS PACTES DE RELACIONS FAMILIARS EN PREVISIÓ DE RUPTURA DE LA CONVIVÈNCIA

Article 3 El pacte de relacions familiars en previsió de ruptura de la convivència

1. Els pares podran atorgar un pacte de relacions familiars com a conseqüència de la ruptura de la seva convivència en el que fixaran els termes de les seves noves relacions familiars amb els fills.
2. El pacte de les relacions familiars haurà de concretar, com a mínim, els acords sobre els següents extrems relacionats amb la vida familiar:
 - a) El règim de convivència o de visites amb els fills.
 - b) El règim de relació dels fills amb els seus germans, padrins i altres parents i persones properes.
 - c) El destí de la llar familiar.
 - d) La participació amb la que cada progenitor contribueixi a sufragar les despeses ordinàries dels fills, inclosos si escau els fills majors d' edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis, la forma de pagament, els criteris d' actuació i les garanties de pagament. També es fixaran la previsió de despeses extraordinàries i l' aportació de cada progenitor als mateixos.
 - e) La liquidació, quan escaigui, del règim econòmic matrimonial.
 - f) L' assignació familiar compensatòria que podrà determinar-se en forma de pensió, entrega de capital o béns, així com la duració de la mateixa.
3. La modificació o extinció del pacte de relacions familiars es podrà dur a terme en els següents supòsits:
 - a) Per acord mutu dels pares.
 - b) En virtut de les causes que constin en el propi pacte de relacions familiars.
 - c) A petició d' un dels pares si sobrevenen circumstàncies rellevants.
 - d) Per iniciativa del Ministeri Fiscal, en la seva funció de protecció dels drets dels menors i dels incapacitats.
 - e) Per privació, suspensió i extinció de l' autoritat familiar a un dels pares sobrevinguda al pacte de relacions familiars.
 - f) Incompliment greu o reiterat de les obligacions del pacte.
4. El pacte de les relacions familiars i les seves modificacions produiran efectes quan siguin aprovats pel Jutge, atès el Ministeri Fiscal, en garantia dels drets i principis recollits a l' article anterior.
5. El Jutge aprovarà el pacte de relacions familiars llevat dels aspectes que siguin contraris a les normes imperatives o quan no quedi suficientment preservat l' interès dels fills i filles. Si el pacte de relacions familiars no fos aprovat en la seva totalitat o en part, es concedirà als progenitors un termini perquè proposin un nou pacte limitat als aspectes no aprovats pel Jutge. Un cop presentat el nou pacte, o transcorregut el temps concedit sense haver-lo fet, el Jutge resoldrà el que procedeixi.

6. Quan del règim de relacions dels fills amb els germans, padrins i altres parents es derivin drets i obligacions per aquests, el Jutge haurà de donar audiència abans de la seva aprovació.

CAPITOL III MEDIACIÓ FAMILIAR

Article 4 Mediació familiar

1. Els progenitors podran sotmetre les seves discrepàncies a la mediació familiar, amb caràcter previ a l' exercici d' accions judicials.
2. En cas de presentació de demanda judicial, el Jutge podrà, per tal de facilitar un acord entre els pares, proposar una solució de mediació i designar un mediador familiar. El Jutge també podrà acordar l' assistència dels progenitors a una sessió informativa sobre la mediació familiar si, atenent les circumstàncies concurrents, considera possible que arribin a un acord.
3. Un cop iniciat el procediment judicial, els pares podran, de comú acord, sol·licitar la suspensió al Jutge en qualsevol moment per sotmetre' s a mediació familiar, acordant-se aquesta suspensió pel temps necessari per a tramitar la mediació. El procediment judicial es reprendrà si ho sol·licita qualsevol de les parts o en cas d' arribar a un acord durant la mediació.
4. Els acords entre els progenitors obtinguts en la mediació familiar hauran de ser aprovats pel Jutge en els termes establerts a l' article anterior pel pacte de relacions familiars.
5. En cap cas es podrà acudir a la mediació familiar en els supòsits previstos a l' article 6.6 d' aquesta llei.

CAPITOL IV MESURES JUDICIALS D'APLICACIÓ EN DEFECTE DEL PACTE DE RELACIONS FAMILIARS

Article 5 Mesures judicials

1. En cas de falta de pacte entre els pares, el Jutge determinarà les mesures que hauran de regir les relacions familiars després de la ruptura de la convivència, tenint en compte els criteris que s' estableixen als articles següents.
2. El Jutge, d' ofici o a instància dels fills menors d' edat, de qualsevol parent o persona interessada o del Ministeri Fiscal, dictarà les mesures necessàries per tal de:
 - a) Garantir la continuïtat i l' efectivitat del manteniment dels vincles dels fills menors amb cada un dels seus progenitors, així com de la relació amb els seus germans, els seu padrins i altres parents.
 - b) Evitar la sostracció dels fills menors per part d' algun dels progenitors o per terceres persones.
 - c) Evitar als fills pertorbacions danyines en els casos de canvi de titular de la potestat de guarda i custòdia.
3. El Jutge podrà disposar les mesures cautelars necessàries per assegurar el compliment de les mesures adoptades.
4. L' incompliment greu o reiterat de les mesures aprovades judicialment podrà donar lloc a la seva modificació o a l' exigència del seu compliment d' acord amb el previst a les normes d' execució judicial.
5. Les mesures aprovades judicialment podran ser modificades quan concorrin causes o circumstàncies rellevants. Particularment, quan s' hagi acordat la custòdia individual atenent a l' edat del fill o filla menor, es revisarà el règim de custòdia en el termini fixat en la pròpia Sentència, per tal de plantejar la conveniència d' un règim de custòdia compartida.

Article 6 Guàrdia i custòdia dels fills

1. Cada un dels progenitors per separat, o ambdós d' acord comú, podran sol·licitar al Jutge, que la guarda i custòdia dels fills menors o incapacitats siguin exercida de forma compartida per ambdós o per un d' ells.

En els casos de custòdia compartida es fixarà un règim de convivència de cada un dels pares amb els fills adaptat a les circumstàncies de la situació familiar, que garanteixi a ambdós progenitors l' exercici dels seus drets i obligacions en situació d' igualtat.

En els casos de custòdia individual es fixarà un règim de comunicació, estàncies o visites amb l' altre progenitor que li garanteixi l' exercici de les funcions pròpies de l' autoritat familiar.

2. El Jutge adoptarà de forma preferent la custòdia compartida per l' interès dels fills menors, llevat

que la custòdia individual sigui més convenient tenint en compte el pla de les relacions familiars que haurà de presentar cada un dels progenitors i atenent, a més, als següents factors:

- a) L' edat dels fills.
 - b) Arrelament social i familiar dels fills.
 - c) L' opinió dels fills, sempre que tinguin suficient judici i, en tot cas, si són majors de dotze anys, amb especial consideració als majors de catorze anys.
 - d) L' aptitud i voluntat dels progenitors per assegurar l' estabilitat dels fills.
 - e) Les possibilitats de conciliació de la vida familiar i laboral dels pares.
 - f) Qualsevol altra circumstància d' especial rellevància pel règim de convivència.
3. Abans de prendre la seva decisió, el Jutge podrà, d' ofici o a instància de part, recaptar informes mèdics, socials o psicològics d' especialistes qualificats i independents, en relació a la idoneïtat del mode d' exercir de l' autoritat familiar i del règim de custòdia de les persones menors.
4. Exceptuant circumstàncies que ho justifiquin específicament, no s' adoptaran solucions que suposin la separació dels germans.
5. L' objecció de la custòdia compartida d' un dels progenitors que vulgui obtenir la custòdia individual no serà suficient per a considerar que la custòdia compartida no coincideix amb l' interès del menor.
6. No procedirà l' atribució de la guarda i custòdia a un dels progenitors, ni individual ni compartida, quan estigui sotmès en un procés penal iniciat per atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i indemnitat sexual de l' altre progenitor o dels fills i filles i s' hagi dictat resolució judicial motivada en la que es constatin indicis fundats i racionals de criminalitat. Tampoc procedirà quan el Jutge adverteixi, de les al·legacions de les parts i les proves practicades, l' existència d' indicis fundats de violència domèstica o de gènere.

Article 7 Atribució de l' ús de la llar i de l' aixovar familiar

1. En els casos de custòdia compartida, l' ús de la llar familiar s' atribuirà al progenitor que per raons objectives tingui més dificultat d' accés a un habitatge i, en el seu defecte, es decidirà pel Jutge els destí de la llar en funció del millor per l' interès de les relacions familiars.
2. Quan correspongui a un dels progenitors de forma individual la custòdia dels fills, se li atribuirà l' ús de la llar familiar llevat que per benefici de les relacions familiars s' aconselli la seva atribució a l' altre progenitor.
3. L' atribució de l' ús de la llar familiar a un dels progenitors ha de tenir una limitació temporal que, en cas de que no hi hagi acord, fixarà el Jutge tenint en compte les circumstàncies concretes de cada família.
4. Quan l' ús de la llar sigui a títol de propietat dels pares, el Jutge acordarà la seva venda si és necessària per a les relacions familiars.
5. L' aixovar familiar romandrà en el domicili familiar llevat que es sol·liciti en el pla de relacions familiars la retirada de béns privatis. En el cas que cap dels pares continuï en el domicili familiar es decidirà l' entrega dels béns entre els mateixos segons les relacions jurídiques que siguin aplicables.

Article 8 Despesa d' assistència als fills

1. Després de la ruptura de la convivència dels pares, ambdós contribuiran proporcionalment amb els seus recursos econòmics a satisfer les despeses d' assistència als fills als seu càrrec.
2. La contribució dels progenitors a les despeses ordinàries d' assistència als fills seran determinats pel Jutge en funció de les necessitats dels fills, dels seus recursos i dels recursos econòmics disponibles pels pares.
3. El Jutge assignarà als pares la realització compartida o separada de les despeses ordinàries dels fills tenint en compte el règim de custòdia i, si és necessari, fixarà un pagament periòdic entre els mateixos.
4. Les despeses extraordinàries necessàries dels fills seran sufragades pels progenitors en proporció als seus recursos econòmics disponibles. Les despeses extraordinàries no necessàries s' abonaran en funció dels acords als que arribin els progenitors i, en defecte d' acord, els abonarà el progenitor que hagi decidit la realització de la despesa.

Article 9 L' assignació compensatòria

1. El progenitor al que la ruptura de la convivència produeixi un desequilibri econòmic en relació amb la posició de l'altre, que impliqui un empitjorament en la seva situació anterior a la convivència, tindrà dret a rebre de l'altre un assignació compensatòria.
2. La quantia i la naturalesa temporal o indefinida de l'assignació serà determinada pel Jutge mitjançant la ponderació equitativa dels següents criteris:
 - a) Els recursos econòmics dels pares.
 - b) L'edat del sol·licitant, les seves perspectives econòmiques i les possibilitats d'accés al mercat laboral.
 - c) L'edat dels fills.
 - d) L'atribució de l'ús de la llar familiar.
 - e) Les funcions familiars exercides pels pares.
 - f) La duració de la convivència.
3. L'assignació compensatòria podrà tenir qualsevol contingut patrimonial o d'única entrega, sempre que permeti el compliment de la seva finalitat.
4. L'assignació compensatòria en els casos de variació substancial de la situació econòmica del perceptor o del pagador.
5. L'assignació compensatòria s'extingirà en els supòsits de nova convivència marital del perceptor, alteració substancial dels criteris econòmics en funció dels quals es va determinar, la mort del perceptor, el compliment del termini de durada, així com, per incompliment de la seva finalitat.

CAPÍTOL 6 MESURES PRÈVIES, PROVISIONALS I DEFINITIVES I LA SEVA MODIFICACIÓ

Article 10 Mesures prèvies, provisionals i definitives i la seva modificació

1. Mesures prèvies.

La part que es proposi instar un dels procediments prevists a l'article 1 de la present llei podrà sol·licitar amb caràcter previ l'adopció dels efectes i mesures a que es refereixen els dos capítols anteriors.

Aquests efectes i mesures només subsistiran si en el termini de 30 dies des que es foren adoptats es presenta la demanda principal davant el jutge competent.

2. Mesures provisionals

Admesa la demanda a la que fa referència l'article 1 d'aquesta llei, es produirà per ministeri legal el cessament de la presumpció de la convivència i quedaran revocats els consentiments i poders que qualsevol de les parts hagués atorgat a l'altra. El jutge, a petició de qualsevol de les parts, podrà acordar a més l'adopció de mesures provisionals, utilitzant com criteris els establerts en la present llei.

3. Mesures definitives.

Els efectes i les mesures previstes en aquest capítol acabaran en tot cas quan siguin substituïts pels de la sentència que es dicti en el procés principal, o es posi fi a tot el procés d'una altra manera.

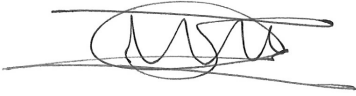
DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Les normes d'aquesta llei seran d'aplicació a la revisió judicial dels convenis reguladors i de les mesures judicials adoptades amb anterioritat a la seva entrada en vigor, quan alguna de les parts o el Ministeri Fiscal així ho sol·licitin i el jutge estimi que es donen les circumstàncies recollides en aquesta.

DISPOSICIÓ FINALS

La present llei entrarà en vigor als tres mesos de la seva publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Antecedents :

Jaume FONT I BARCELÓ